

20 – 26 maart 2022

Onze katholieke dialoogorganisatie nodigt
-vanuit haar verbondenheid
met een katholieke dialoogkerk-
ook jou uit
om in te zetten
op een *drievoudige* VERBONDENHEID
tijdens de veertigdagentijd.

VERBONDENHEID met de ANDER(E).
VERBONDENHEID met de SCHEPPING.
VERBONDENHEID met DE MENS DIE IK BEN.

De vijgenboom krijgt uitstel; een zorgzame hovenier weet wat hem te doen staat.

In die tijd waren er bij Jezus enkele mensen die Hem vertelden wat er gebeurd was met de Galileeërs, van wie Pilatus het bloed met dat van hun offerdieren vermengd had. Daarop zei Jezus: "Denkt ge, dat onder alle Galileeërs alleen deze mensen zondaars waren, omdat zij dat lot ondergaan hebben? Volstrekt niet, zeg Ik u. Maar als gij u niet bekeert, zult ge allen op een dergelijke manier omkomen. Of die achttien die gedood werden doordat de toren bij de Silóam op hen viel: denkt ge dat die alleen schuldig waren onder alle mensen die in Jeruzalem woonden? Volstrekt niet, zeg Ik u. Maar als gij niet tot bekering komt zult ge allen op eenzelfde wijze omkomen." Toen vertelde Hij de volgende gelijkenis: "Iemand had een vijgenboom die in zijn wijngaard geplant stond; hij kwam zoeken of er vrucht aan zat, maar vond niets. Toen zei hij tot de wijngaardenier: Al sinds drie jaar kom ik aan deze vijgenboom vruchten zoeken maar ik vind er geen. Hak hem om! Waartoe put hij nog de grond uit? *Maar de man gaf hem ten antwoord: Heer, laat hem dit jaar nog staan; laat mij eerst de grond er omheen omspitten en er mest op brengen. Misschien draagt hij het volgend jaar vrucht; zo niet, dan kunt ge hem omhakken.*"

Lucas 13, 1-9

-Wat treft je in dit verhaal?

-Hoe zou jij tot God spreken als de Siloamtoren in jouw buurt zou instorten?

-Met welke mensen voel jij je zeer verbonden in hun lijden?

-Wat doet de oproep tot bekering van Jezus met je?

-Wat spreekt je aan in het optreden van de wijngaardenier?

-Kijk jij hoopvol naar de toekomst? Wat denk je dan?

-Wat wil God ons/jou zeggen in dit verhaal.

-Wat denk je van de uitspraak: "Zonder God geen leven"?

Jezus,
wie was Jij toch?

Hoe kon Jij
zo onophoudelijk geduldig zijn?

Hoe kon Jij het blijvend opnemen
voor wie onder de maat bleef?

Hoe kon Jij toch hoopvol blijven zijn
waar anderen alleen ontgoocheling uitdrukten?

Doet het je pijn
als mensen niet meer geloven
in de kracht van het leven?

Leer ook mij
te zijn zoals Jij:
hoopvol, geduldig
en met een niet aflatende zorg
blijvend liefdevol én opstandig
opkomen voor de minste.

Zo zal ik vrucht dragen
ten dienste van de ander, Jou achterna.

Welk verband zie je tussen deze afbeeldingen en het evangelie van de derde zondag van de veertigdagentijd?

[Om te beluisteren bij het evangelie van deze zondag](#) – uit psalm 130 - Arvo Pärt - De Profundis

*"Als U al onze slechte daden ziet, Heer, wie kan dan blijven bestaan?
Maar U vergeeft ons. Daarom hebben we diep ontzag voor U."*

Heb geduld met mij.

Jezus roept de mensen die zich rond Hem hebben verzameld op tot bekering. Hij vertrekt daarbij vanuit het nieuws van de dag en vertelt een kleine parabel. 'Iemand had in zijn wijngaard een vijgenboom staan. Hij kwam kijken of er vruchten aan zaten, maar vond er geen.' De eigenaar is ontgoocheld, want al drie jaar na elkaar draagt de boom geen vruchten. Maar de wijngaardenier wil hem nog een kans geven. Hij vraagt aan de eigenaar nog een jaar geduld.

Wie is deze wijngaardenier die moeite wil doen voor die vijgenboom? De man kent de boom al jaren en weet ook wat hij heeft meegemaakt. Tijden van droogte, schroeiende hitte en venijnige stormwind: ze hebben de boom getekend. Zoals de wisselende seizoenen van het leven ook een mens kunnen tekenen, waardoor hij een schijnbaar 'vruchteloos' bestaan gaat leiden.

De wijngaardenier geeft zijn vijgenboom niet op. Hij is ervan overtuigd dat de boom niet verloren is en weer kan herleven. Hij wil de grond eromheen omspitten en hem mest geven. Hij besteedt met andere woorden extra zorg aan de boom. Zoals mensen voor elkaar kunnen opkomen en elkaar met extra zorg omringen opdat ze weer tot leven kunnen komen.

Met deze parabel nodigt Jezus zijn omstaanders en ons uit om ons te bekeren tot vernieuwd geloof. Hij vraagt ons om, zoals de wijngaardenier, geduldig en liefdevol om te gaan met elkaar en te geloven in elkaars groeikracht. Zo kan onze levensboom volop bloeien en vruchten dragen.

Carine Devogelaere – vasten 2022 – veertigdagkalender Broederlijk Delen

De noodzaak van samenwerking.

Naar aanleiding van de klimaatop COP26 in Glasgow (31 oktober – 12 november 2021), publiceerden Paus Franciscus, de oecumenische patriarch van Constantinopel Bartholomeüs en het hoofd van de anglicaanse Kerk Justin Welby een gemeenschappelijke oproep. In de brief dringen zij aan op een ecologische bekering en benadrukken zij dat elk van ons een belangrijke bijdrage kan leveren tot de bescherming van het milieu en de strijd tegen de klimaatverandering.

In de loop van de pandemie hebben we geleerd hoe kwetsbaar we zijn. We ontdekken dat we zwak en angstig zijn, ondergedompeld in een reeks crisissen – gezondheid, milieu, voedsel, economie en sociaal – die allemaal nauw met elkaar verbonden zijn.

Die crisissen plaatsen ons voor een keuze. We bevinden ons in een unieke positie om ze ofwel met kortzichtigheid en winstbejag aan te pakken, of om ze aan te grijpen als een kans voor bekering en transformatie. Als we de mensheid als een gezin zien en samenwerken aan een toekomst die gebaseerd is op het algemeen belang kunnen we in een heel andere wereld leven. Samen kunnen we een visie delen op een leven waar iedereen opbloeit.

Samen kunnen we ervoor kiezen om met liefde, rechtvaardigheid en barmhartigheid te handelen. Samen kunnen we op weg gaan naar een eerlijker en bevredigender samenleving, met de meest kwetsbaren in het centrum.

Maar dat houdt in dat er veranderingen moeten worden doorgevoerd. Ieder van ons moet individueel verantwoordelijkheid nemen voor de manieren waarop we onze hulpbronnen gebruiken. Dit pad vereist **een steeds nauwere samenwerking** tussen alle kerken in hun inzet voor de zorg voor de schepping. Samen, als gemeenschappen, kerken, steden en naties, moeten we van route veranderen en nieuwe manieren ontdekken om de traditionele barrières tussen volkeren te doorbreken, om te stoppen met de concurrentiestrijd voor grondstoffen en te gaan voor samenwerking.

Tegen diegenen met verder reikende verantwoordelijkheden – het leiden van administraties, het runnen van bedrijven, het in dienst nemen van mensen of het investeren van fondsen – zeggen we: kies voor mensgericht rendement; breng kortetermijnoffers om ieders toekomst veilig te stellen; word leiders in de transitie naar rechtvaardige en duurzame economieën. 'Van iedereen aan wie veel is gegeven, zal veel worden gevraagd.' (Lk 12:48)

Dit is de eerste keer dat wij drieën ons gedwongen voelen om samen de urgentie van ecologische duurzaamheid, de impact ervan op de aanhoudende armoede en het belang van wereldwijde samenwerking aan te pakken. Samen, namens onze gemeenschappen, doen we een beroep op het hart en het verstand van elke christen, elke gelovige en elke mens van goede wil. We bidden voor onze leiders die in Glasgow bijeen zullen komen om de toekomst van onze planeet en haar bevolking te bepalen. Nogmaals, we herinneren ons de Schrift: 'Kies het leven, zodat u en uw kinderen kunnen leven' (Dt 30:19). Kiezen voor het leven betekent offers brengen en zelfbeheersing beoefenen.

Ieder van ons – wie en waar we ook zijn – kan een rol spelen bij het veranderen van onze gezamenlijke reactie op de ongekende dreiging van klimaatverandering en ecologische achteruitgang. De zorg voor Gods schepping is een spirituele opdracht die een toegewijd antwoord vereist. Dit een kritiek moment. De toekomst van onze kinderen en de toekomst van ons gemeenschappelijk huis hangen ervan af.

1 september 2021
Oecumenisch Patriarch Bartholomeüs
Paus Franciscus
Aartsbisschop van Canterbury Justin

[De volledige tekst lees je hier.](#)